

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק י"ח, נשא ה' – קרבנות הנשיאים

	הפסוקים ורש"י	הקושיות	הביאור
1	וביסודו של רבי משה הדרשן	למה מביא רמז ודרוש?	קרוב לפשט ומיישב פשש"מ – להסביר הרמזים והסדר, כדלקמן
2	ביום השני הקריב נתנאל בן-צוער נשיא יששכר	למה מביא כל זה בנשיא השני?	קשה לו, למה לחזור אותו דבר עוה"פ (י"ב פעמים), לכן מפרש שהי' לכ"א כוונות ורמזים מיוחדים
3		מהו הנקודה המשותפת בכל הרמזים?	הקרבנות שהיו לחנוכת המזבח, להראות החידוש של המשכן והמזבח, שאפשר לשנות בהמה של חולין ולהעלותו לקדושה. ויש בזה ב' סוגים (ועי"ז מתורץ הסדר ברש"י) כדלקמן.
4	קצרת קסף וגו'	למה מתחיל עם הכלים ולא הקרבנות שהם לכאו' העיקר?	סוג הראשון (הדומם): הקרבנות מלפני בנין המשכן והמזבח כשלא הי' ניכר בגלוי השינוי בהם, וזה מרומז בהכלים, המנחה והקטורת (שלא נראה בהם השראת השכינה שרואים בקרבנות ש"ותצא אש", וגם אינם מסוג החי')
5	בגימטריא תתק"ל, כנגד . . אדם הראשון: מזרק אחד קסף: על שם נח . . שבועים שקל: כנגד שבועים אמות שיצאו מבניו:		הסוג הראשון הנ"ל שייך להתקופה שלפני מ"ת (שאז התחיל ממלכת כהנים, שאפשר לקבוע קדושה בדברים גשמיים), ומעין זה לפני אברהם אבינו שאצלו הי' כבר הענין ד"בריתי בבשרכם" – חפץ של מצוה. ולכן בסוג הראשון נכלל אדם (ותולדותיו), נח ותולדותיו, שבועים אומות וכו' (לפני תקופת אברהם אבינו ואילך)
6	כף אחת: כנגד התורה שנתנה מידו של הקדוש ברוך הוא:	רש"י מדגיש "שנתנה מידו וכו'"	הרמז פה הוא על הלוחות ש"נתנו מידו של הקב"ה", ולכן שייך לסוג הא' (דומם), שהרי זה שתומ"צ עושים חפצא דקדושה בעולם זהו ע"י קבלת התורה ופה מדובר על התורה מצד עצמה (וכמו שרואים שבמ"ת לא פעל קדושה נצחית בה, וראה לקמן 7)
7	אחת	למה מעתיק אחת, אם אינו מפרשו	תורה מצ"ע היא למע' מהתחלקות (ודלא כהתורה שנתקבלה ע"י בני"ש יש ב' התחלקות, ועד"ז מש"כ עשרה זהב ולא ב"פ חמש, וראה לקמן 12-13),
8	עשרה זהב: כנגד עשרת הדברות, מלאה קטרת: תרי"ג מצות . .		הלוחות – מצד עצמם כנ"ל – שכוללים בתוכם עשה"ד והתרי"ג מצוות (ולא בתור ענין בפ"ע שנתקבל ע"י בני", שלכן שייכים לסוג הא'), ועפ"ז מובן מה שמעתיק תיבת "מלאה" – שנכלל בתוך הכף (הלוחות)
9	זהב		בשעת מ"ת הי' המושכת קדושה על ההר (אף שלא הי' נצחית כנ"ל 6), לכן הכף הוא מזהב שמראה על יוקר, לפי שהוא דרגא נעלית בסוג הא'.
10	פר אחד: כנגד אברהם . . איל אחד: כנגד יצחק . . קבש אחד: כנגד יעקב . . שעיר-עיזים: לכפר על מכירת יוסף		פה מתחיל סוג השני (החי). הקרבנות שבהם ניכר בגלוי החידוש של המזבח, שיש בהם השראת השכינה, וזה מרומז בהבהמות (שרואים ההעלאה, הזריקה, והאש שאוכל אותם, וגם הם ממין החי לרמז שמדומם וחול נעשה חי וקדושה), וזה כולל אברהם יצחק יעקב עד משה ואהרן, כהנים לויים וישראלים.
11	ולזבח השלמים בקר שנים: כנגד משה ואהרן שנתנו שלום בין ישראל לאביהם שבשמים:		השלום והחיבור בין ישראל והקב"ה נעשה במ"ת, ועל ידי התורה. ולכן זה שייך לסוג הב'. וגם עי"ז יש הכח לאחד עם התורה (כדלקמן בקטע הבא)
12	אלים כבשים ועתדים: שלשה מינים כנגד כהנים ולוים וישראלים, וכנגד תורה נביאים וכתובים,	(א) למה צריכים ב"פ תורה וב"פ עשה"ד? (ב) הרי יש פה 3 מינים שמרמזים על 6 דברים?	לפי הנ"ל (מס' 6) שכף אחת הוא תורה מצד עצמה ואינה נכללת בסוג הב', יש פה רמז חדש: לא התורה עצמה אלא בני"ש שקבלו התורה, וכפי שהם מאוחדים עם (ג' חלקי) התורה. ולכן היו ג' מינים אלו קרבן שלמים (שעושים שלום וכו' כנ"ל), וגם יוצא שיש פה רק 3 דברים.
13	שלש חמשיית כנגד חמשה חמשיין	למה צריכים רמז חדש לחומשים בנוסף להתורה שמובא מיד לפני"ז?	אי"ז רמז חדש אלא המשך ופירוש ל"וכנגד תורה..." להדגיש שמדובר על התורה שנתקבל על ידי – ונתאחד עם – בני"ש, לכן מביא המס' חמש שמורה על התחלקות, (משא"כ התורה כמו שנתנה מידו של הקב"ה הוא למע' מהתחלקות "בדיבור א", וראה לעיל 7)
14	וחמשת הדברות הפתובין על לוח אחד וחמשה הפתובים על השני	למה צריכים עוד רמז לעשה"ד, שכבר נכלל בחמשה חומשי תורה?	יש התחלקות בתורה (חמשה חומשים), והתחלקות במצוות (חמש דברות ד"הן" וחמש דברות ד"לאו")